

den samtidigt med Styrke maa hævde, er dette, at naar Maalet saaledes er et fra den engelske Lov væsentlig forskelligt, saa vil det heller ikke kunne naas ved uden videre at betræde de Beje. som den engelske Lov har anvist. Medens det for England i første Linie gjaldt om at faa Stedbetegnelserne frem, saa kan det for den danske Forbruger være ret ligegyldigt, om han faar nøjagtig Kundskab om, hvorvidt hans Skjorteknapper ere af tykst eller dansk Oprindelse eller hans Fodtøj fra Wien eller Paris. Naar det derfor hedder i Lovforslaget Motiver, at netop de Betegnelser, der have Hensyn til Frembringelses- eller Tilvirkningsstedet, antages at være af den største Betydning, saa at derfor Lovens for disses Bedkommende i Særdeleshed ventes at ville faa Anvendelse, saa kan dette kun betegnes som en praktisk set ganske urigtig Overførelse af den engelske Lovs specifikke engelske Forudsætninger paa danske Forhold. Og den Bestyttelse, man herigennem søger at hvide den danske Forbruger, vil derfor i Virkeligheden ogsaa vise sig at være illusorisk.

Naar det er Hensynet til Forbrugeren, som skal være det afgørende, synes det desuden ogsaa i det hele at være mindre hensigtsmæssigt at forme Loven som en kriminel Lov, hvis umiddelbare Opgave det er at faa flere Folk straffede, i Stedet for som en virkelig Bestyttelse, der tager direkte Sigte paa det egentlige Formaal: at forhindre de bedrageriske Varebetegnelser Fremkomst. Man savner derfor ogsaa i Forslaget enhver Anthyding af Toldvæsenets fremtidige Stilling til hele dette Forhold, ihvorvel det dog synes mere naturligt at faa stoppet de urigtigt betegnede Varer, for saa vidt de komme fra Udlandet, inden de gaa ind i den danske Om sætning, end at indskrænke sig til bagetter at straffe Forbrydelsen, naar den er begaaet.

Vil saaledes Lovforslaget næppe gøre Forbrugeren den tilsigtede Gavn, saa er det derimod sikkert, at det i sine Virkninger vil gøre den danske Grossist stor Skade, ved nemlig at stille ham ugunstigere end hans udenlandske Konkurrenter. For en overordentlig stor Mængde Vareforter gælder det nemlig, at deres Betegnelser mer eller mindre direkte angive Varenne som producerede andet Sted, end hvor de virkelig ere frembragte. Man benytter navnlig paa Etiketter og Emballage det Sprog og de Stedbetegnelser, der høre til de respektive Vareforters første Tilvirkningssted, uanset om de senere fremstilles billigere og bedre og som Følge deraf ogsaa indtjæbes fra andre Steder.

Disse Varer vil saaledes den danske Grossist herefter enten være afflaaren fra at føre i alle de Tilfælde, hvor Etiketteringen, Emballagen og i det hele Udstyrelsen spiller en Hovedrolle for vedkommende Varers Af sætning, eller ogsaa maa han med store Særomkostninger faa de udenlandske Emballager erstattede med ny danske, der ere i Overensstemmelse med Lovens Fordringer. Hans Konkurrent, Grossisten i Hamborg og London, vil derimod vedblivende være lige saa frit stillet og kan frit forshyne den danske Detailhandler med de Varer, denne er vant til at føre, under saadanne Emballager og saadanne Betegnelser, som hans Kunder ere vante til at forlange. Naar den danske Detaillist ikke løber direkte fra den udenlandske Fabrik, men af en fremmed Mellemhandler forshynes med tykst Postpapir, som har engelsk Vandmærke, tykst Staalpenne med franske Etiketter, tykst Knappenaale med engelske Stedbetegnelser, Wiener-Fodtøj, der angives at komme lige fra Paris osv., vil Forholdet i Reglen være dette, at han med Rette kan paaklæde sin Uvidenhed om Varennes oprindelige Tilvirkningssted, ja vel endog kan fremlægge Faktura, som beviser, at han har været i god Tro. Resultatet heraf bliver altsaa, at den egentlige skyldige, der falder uden for Lovens Omraade, gaar fuldstændig fri, Publikum faar de samme Varer som før, og den danske Grossist mister sin Fortjeneste.

Endnu grællere træder dette Misforhold imidlertid frem i vor Transithandel paa Udlandet, som sikkert kan siges ligesom at ville gaa tabt for den danske Grossist, for saa vidt der er Tale om Genudførsel af fremmede Varer til andre Lande end England. Alle andre Lande have nemlig endnu ikke indført, ej heller ret vel kunnet indføre saa drakoniske Forholdsregler over for den udenlandske Vareindførsel som England, og naar vi nu gaa over til at fordrø rigtige Stedbetegnelser ogsaa for vor Udførsels og Transits